ORĘDOWNIK URZĘDOWY
MIASTA BYDGOSZCZY

Redakcja i Administracja:
Magistrat miasta Bydgoszczy ratusz pokój 15. Czynna codziennie od 8-mej do 3-ciej po poł. Za redakcję odpowiada radca Tytus Podoski.

Prenumerata: miesięcznie 50 groszy

Ogłoszenia:
Wiersz szerokości 66 mm 20 groszy. Przy powtarzającem się ogłoszeniu udzielamy rabatu

Nakładem: Magistratu Miasta Bydgoszczy. Drukiem Drukarni Bydgoskiej S. A. (oz. Bydg.)

№ 16. | Bydgoszcz, sobota, dnia 15 października 1927 r. | Rok XLIV.

Treść numeru 16.

240. Z obrad Rady Miejskiej.
241. Rozporządzenie sanitarno-policyjne.
242. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.
243. Obwieszczenie dot. przeglądu ogierów przez Wojewódzką Komisję Kwalifikacyjną.
244. Obwieszczenie dot. rozporządzenia w przedmiocie licencjonowania stadników.
245. Ogłoszenie w sprawie podwyższenia cen za wodę i kanałowe.
246. Obwieszczenie dot. zgłoszonego psa przybłąkanego.
247. Stwierdzenie świerzbu u konia należącego p. Klattowi.

240.

Z obrad Rady Miejskiej.

16-te posiedzenie Rady Miejskiej, odbyte w czwartek, dnia 8 września 1927 r.

Komplet członków Rady Mieskiej: 60.

Obecnych 46 radnych. Nieobecnych z usprawiedliwieniem 6, bez usprawiedliwienia 8 radnych.

Uchwalono:

1. zabrukować ul. Rejtana kosztem 15.000 zł. oraz wyszosować ul. Saperów kosztem 13.500 złotych.
2. Dla pokrycia kosztów w wysokości 10.000 zł., wynikłych wskutek naprawy miejskiej bocznicy kolejowej zwiększyć opłaty za przewożenie wagonów o 25 groszy za 1 tonnę od 1 sierpnia rb.
3. Na budowę sanatorjum „Policjanta Polskiego" 1.000 zł. subwencji.
4. Wydatkować na zabrukowanie ul. Babia Wieś kwotę 35.000 zł.
5. Zakładowi Geografji Gospodarczej Uniwersytetu Poznańskiego 1.008 zł. za umieszczenie fotografji w wydawnictwie „Geografja Gospodarcza na Województwo Poznańskie i Pomorskie".
6. Przejąć część ul. Na Groby, należącej do Ministerstwa Spraw Wojskowych i zużyć 35.000 zł. zapomogi na częściowe zabrukowanie tejże.

17-te posiedzenie Rady Miejskiej, odbyte w piątek, dnia 30 września 1927 r.

Komplet członków Rady Miejskiej: 60.

Obecnych 44 radnych. Nieobecnych z usprawiedliwieniem 6, bez usprawiedliwienia 8 radnych.

Uchwalono:

1. 10.500 zł. na koszta urządzenia w 1929 roku Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu.
2. Przyznać Miejskiemu Instytutowi Muzycznemu 3.000 zł. jednorazowej subwencji.
3. Wypłacić na rzecz „Domu Akademika" w Poznaniu 10.000 zł.
4. Naczelnikiem obwodu XII wybrano p. Franciszka Kołodzieja, zamieszkałego przy ul. Ugory 25.
5. Pobudować dwa ustępy naziemne ogólnym kosztem 25.000 zł. i to jeden przy ul. Sw. Trójcy, drugi w Parku Kazimierza Wielkiego.
6. Pobudować dom robotniczy na terenie stacji pomp, składający się z 4-ch mieszkań 2-pokojowych ogólnym kosztem 55.000 zł.
7. Projekty Magistratu, dotyczące budowy:
   a) trzech baraków przy ul. Leśnej składających się z 12 mieszkań jednopokojowych,
   b) szeregu domów przy ul. Piotrkowskiej, składających się z 53 mieszkań 2-pokojowych,
   c) szeregu domów przy ul Toruńskiej, składających się z 58 mieszkań 1-pokojowych i 30 mieszkań 2-pokojowych,
   d) dalszych 4 domów przy ul. Ossolińskich, składających się z 6 mieszkań 2-pokojowych, 16 mieszkań 3-pokojowych i 14 mieszkań 4-pokojowych —

   przekazano komisji Finansowej i Budowlanej celem rozpatrzenia.
8. Do Komitetu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego wybrano

z ramienia Rady Miejsk. pp. Fiołkę i Zwierzchowskiego.

9. Oddać bezpłatnie Państwowemu Urzędowi Pośrednictwa Pracy grunt pod budowę budynku dla administracji tego urzędu.

10. Oddać Ministerstwu Poczt i Telegrafów bezpłatnie około 4.000 kwm. gruntu, położonego przy ul. Ossolińskich i Markwarta na budowę gmachu dla Izby Kontroli Rachunkowej.

11. Zakupić realność z budynkami przy ul. Orła i Ks. Skorupki za 40.000 zł. i przebudować częściowo na łaźnię natryskową.

241.

Zarządzenie sanitarno-policyjne.

Wobec szerzącej się plagi szczurów, jako roznosicieli zarazy, zarządzam w myśl § 4 rozp. pol. z 29. 6. 27. l. dz. Pl. VI 3856/27 (Oręd. Urzęd. nr. 13 poz. 178 z dn. 1/8 27 r.) w interesie zdrowia publicznego na obręb miasta Bydgoszczy łącznie przedmieść ogólne tępienie szczurów według następującego porządku:

§ 1. Wszscy właściciele względnie zarządcy domów i dzierżawcy na terenie powiatu miejskiego Bydgoszcz zobowiązani są w swych realnościach wyłożyć truciznę na szczury, i to nieodwołalnie wieczorem dnia 5 listopada i wieczorem dnia 12 listopada rb. w miejscach najodpowiedniejszych i w sposób podany im przez pp. aptekarzy wzgl. drogerzystów przy zakupie trucizny. Zezwolenia na nabycie trutki w aptekach wzgl. drogerjach oraz kwity, które mają być okazane kontrolującym urzędnikom na dowód, że truciznę wyłożono, wydaje się w poszczególnych Komisarjatach Policji Państwowej w godzinach urzędowych za opłatą administracyjną 50 groszy.

§ 2. Aby uniknąć otrucia zwierząt domowych, jak drobiu, kotów, psów etc., należy wyłożenie trucizny poprzedzić powiadomieniem wszystkich lokatorów danej realności, dając im przez to możliwość zamknięcia tych zwierząt na ten czas.

§ 3. Do tępienia szczurów należy posługiwać się wyłącznie aprobowaną przez Ministerstwo trucizną „Ratol", którą nabywać można w aptekach i drogerjach na podstawie wydanych przez odnośne Komisarjaty atestów. Na przestrzeni około 200 m² wynosi ilość potrzebnej trucizny 1 kg.

§ 4. Niniejsze rozporządzenie jest ogólne, czyli obowiązujące bezwzględnie wszystkich właścicieli wzgl. zarządców i dzierżawców realności włącznie gmachów urzędowych wzgl. wojskowych, położonych w obrębie miasta Bydgoszczy, bez poprzedniego, osobnego, piśmiennego zawezwania.

Terminy, w § 1 wyznaczone, muszą być **punktualnie** dochowane. Funkcjonarjusze Komisarjatów P. P. mają nakaz, ścisłą w swoim czasie przeprowadzić kontrolę, czy we wszystkich realnościach w oznaczonych terminach truciznę wyłożono.

§ 5. Niezastosowanie się do niniejszego zarządzenia karane będzie na mocy § 6 powyżej wymienionego rozporządzenia policyjnego z dn. 20. 6. 27. grzywną do 30 zł. ewentl. aresztem.

Bydgoszcz, dnia 29. 9. 27.

Miejski Urząd Policyjny.
Hańczewski,
Pl. VI. 6217/27. radca miejski.

242. **ROZPORZADZENIE**

Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu zarazy płucnej bydła rogatego w innych Województwach Państwa Polskiego uznaje się całe terytorjum Województwa Poznańskiego za obszar zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26 lipca 1909 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. z dnia 7-go grudnia 1911 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa, Domen i Lasów z dnia 1-go maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i za zgodą odn. organ. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, celem powstrzymania dalszego jej szerenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia, co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przypędu) oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu) bydła rogatego.

§ 1.

Wprowadzenie (przywóz, przypęd) bydła rogatego z terenu innych Województw Państwa Polskiego, wolnych od zarazy płucnej, tj. niewyszczególnionych w zd. 1 § 2, o ile transport odbywa się bezpośrednio do Województwa Poznańskiego z ominięciem obszaru Województw, uznanych jako zapowietrzone (§ 2 zd. 1), uzależnia się od przestrzegania następujących postanowień:

Przy transportach drogami kołowemi (pieszo lub wozem) bydło rogate po przekroczeniu granicy Województwa Poznańskiego legitymowane być musi jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wystawionemi przez właściwą władzę miejsca pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia zawierać ma dokładny opis bydlęcia, umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości. W świadectwie należy również wymienić miejscowość przeznaczenia i miejscowość pochodzenia, jak również wiek zwierzęcia oraz datę wydania świadectwa, pozatem opatrzyć je należy czytelnym podpisem

(imię i nazwisko) wydającego świadectwo oraz pieczątkę odn. urzędu, kompetentnego do wydawania świadectw pochodzenia.

O ile bydło nie jest wiezione koleją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na każdą sztukę. Świadectwo na bydło, wiezione koleją lub statkiem, należy dołączyć do listu przesyłkowego.

Odn. bydła wprowadzonego, przestrzegać należy wszelkich środków weterynaryjno-policyjnych, obowiązujących na obszarze Województwa Poznańskiego, a bydło to, doprowadzone na miejsce przeznaczenia, w przeciągu 48 godzin winno być zgłoszone i zapisane do miejscowego katastru bydła za doręczeniem odnośnemu urzędowi posiadanych legitymacyj zwierzęcia, zaś dokumenty legitymacyjne na bydło rogate, przeznaczone na rzeź, winny najpóźniej przed ukończeniem badania mięsa być doręczone dotyczącemu urzędowemu badaczowi mięsa (lub zarządowi rzeźni), który je unieważnia przez przekreślenie i przechowuje na przeciąg 1 roku, odnotując na jego odwrotnej stronie adres danej osoby, do której zwierzę w czasie uboju należało.

§ 2.

Wprowadzenie (przywóz, przypęd) bydła rogatego z Województwa, zapowietrzonego zarazą płucną, t. j. z Województwa: Białostockiego, Lubelskiego i Warszawskiego, uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej mej zgody i od przestrzegania następujących warunków:

Odnośnie bydła, przeznaczonego na bezpośrednią rzeź, transport odbyć się może tylko koleją żelazną za uprzednią piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej miejsca przeznaczenia i przy telegraficznem uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załadowaniu transportu z podaniem przypuszczalnie daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia, wystawionem przez właściwą władzę miejsca pochodzenia, oraz zaświadczeniem zdrowia odn. państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia odpowiadać musi wymogom, podanym w § 1, ust. 3, a z zaświadczenia zdrowia winno bezsprzecznie wynikać:

a) że bydło to nie pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna, i

b) że bydło wyprowadzone zostało przy załadowaniu na kolej żelazną lub przy wypędzaniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o zarazę płucną;

c) bydło to musi być po wyładowaniu i po ubiciu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowiezione wprost koleją żelazną, lub wozem. W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowem bydłem (konwoj polic. na koszt stron);

d) bydło rogate, odpowiadające wymogom w punkcie a, b i c tego paragrafu, a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnem piśmiennem mojem zezwoleniem pod warunkiem, że na miejsce przeznaczenia poddane zostanie na koszt strony dozorowi weterynaryjno-policyjnemu na przeciąg 3-ch miesięcy, licząc od dnia wyładowania.

§ 3.

Dozór weterynaryjno-policyjny będzie przeprowadzony w następujący sposób:

1) Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi rejestrację wszystkich sztuk wprowadzonych, zarządzając znaczenie tychże wpaleniem znaku Z (Zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewem udzie lub odn. trwałym kolczykiem w prawem uchu.

2) Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:

a) nie wprowadzić innego bydła do obory lub danej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym;

b) nie wprowadzać bydła, będącego pod dozorem policyjnym, do innych obór lub ubikacji bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

c) nie oddawać na rzeź bydła, będącego pod dozorem policyjnym bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedziniec nie mogło się przedostać;

e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej, jeśliby nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzane objawy chorobowe u jakiegokolwiek bydlęcia, znajdującego się w zagrodzie, w obrębie której znajdują się sztuki, będące pod dozorem policyjnym.

3) W nagłym wypadki może być bydlę, będące pod dozorem policyjnym, podane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem władzę policyjną.

4) Na doniesienie o wystąpieniu podejrzanych objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności, miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państwowego lekarza weterynaryjnego; badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.

5) Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone przez miejscową władzę policyjną pod następującemi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

a) zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni drogami, nieuczęszczanemi przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku, że będą dowiezione na wozach;

b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadowczej będą dowiezione na wozach, jak również i ze stacji wyładowczej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowemi, aby bydło transportowane nie zetknęło się z bydłem obcem, ewentl. należy przez przydzielenie konwoju policyjnego zapobiec temu;

c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomioną o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązaną jest władza, zezwalająca na transport;

d) ubój w rzeźniach, nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego, może odbyć się tylko pod nadzorem organu policyjnego;

e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić, czy i które zwierzęta były obarczone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów, obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

Bydlę wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, umieszczone w zupełnem odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotyczącego powiatowego lekarza weterynaryjnego lub traktowane jako bydlę niepewnego pochodzenia, a w razie ujawnienia się danych, uzasadniających podejrzenie o zarazę albo o zarażenie się, zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszów publicznych na zasadzie § 191 V. A. V. G.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

§ 4.

1. Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydlę rogate bez względu na wiek:

a) prowadzone (pędzone, wiezione, niesione) na ubój, targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp.,

b) opuszczające miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub na obszar innych Województw, bez względu na cel wyprowadzenia,

c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydo handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym,

d) przewożone koleją żelazną lub statkiem musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach, pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia; na cielęta ssące, będące przy matce, w wieku do 2-ch tygodni, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

a) jeżeli bydlę podlega obserwacji policyjnej, zarządzonej ze względów weterynaryjno-policyjnych;

b) jeżeli u bydlęcia dają się dostrzec podejrzane objawy zachorowania wewnętrznego lub oznaki jakiejkolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;

c) jeżeli uprawiony do wydawania świadectw pochodzenia względnie żądający świadectwo pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydlęcia w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate, dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego;

d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnem zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawiony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nietylko bydlęcia, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do wydawania świadectw pochodzenia, jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierających każdy 100 kartek (Wzór A.).

8. Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie, a prawy odcina się i, po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu, wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys i t. d.), ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on (sołtys) każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi Obwodowemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej aniżeli dwa zeszyty, tj. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz Obwodowy itd.), ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok, a potem odstawić do starostwa celem po-

stąpienia analogicznie, jak z zamkniętemi aktami. Zużyte zeszyty, odstawione do Miejskiego Urzędu Policyjnego, mają być tam składane i przechowywane w sposób, przepisany dla komisarzy obwodowych.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12. Bydlęcia rogatego, nieopatrzonego przepisanem świadectwem pochodzenia nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero, gdy zostanie uznane za niepodejrzane co do indywidualnego stanu zdrowia, a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowem świadectwie, co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiścić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia.

14. Na bydło rogate, używane w zaprzęgach względnie wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z walorem 6 mies., wystawione przez miejscową władzę policyjną.

W tym celu należy używać świadectw pochodzenia na bydło rogate (Wzór A.) z tem, że:

1) świadectwa te opatrzone zostaną na odwrotnej stronie klauzulą miejscowej władzy policyjnej (kierownika magistratu, komisarza obwodowego) następującej treści:

Drugostronny paszport ma ważność 6 miesięcy, od daty wystawienia i służy dla legitymowania bydła rogatego, pozostającego u właściciela ——————————————
w ——————————, a używanego w zaprzęgu wzgl. wypędzanego na pastwisko poza obszarem gminy ——————————.

Transportujący względnie dozorujący bydło to obowiązany jest stale paszport ten mieć przy sobie i nim wykazać się wobec organów policyjnych i innych powołanych urzędników na ich żądanie.

——————————, dnia ——————————.
podp. miejsc. władzy polic.

2) na str. przedniej takiego świadectwa poch. oraz na lewym odcinku pozostającym w bloku, należy na górze ponad napisem „świadectwo pochodzenia" czerwonem pismem dodać „Długotrwałe";

3) a poprzez cały formularz świad. pochodzenia od lewego dolnego brzegu w kierunku prawego górnego kęta należy w czerwonem kolorze napisać:

„Nie wolno używać jako legitymacji na trwałe wyprowadzenie z obszaru gminy".

4) w rubr. uwagi katastru bydła należy zaznaczyć: otrzymał długotrwałe świad. pochodz. data —————————— i podp. sołtysa, prowadzącego kataster, który w zwykły przepisany sposób poszczególne rubr. świad. poch. wypełnił i opatrzył swą pieczątką i podpisem.

Jeżeli następnie właściciel bydlęcia, posiadający długotrwałe świad. poch., zamierza na stałe wyprowadzić z gminy (sprzedać wzgl. oddać komukolwiek względnie bydlę ubić) jest obowiązany zwrócić posiadane długotrwałe świad. poch. sołtysowi, prowadzącemu kataster; tenże winien je przechować i wydać zwykłe świadectwo pochodzenia jak na inne miejscowe bydło, sprzedawane wzgl. wyprowadzone na stałe z gminy.

Po upływie 6 miesięcy od daty otrzymania długotrwałego świad. poch. właściciel winien je również zwrócić sołtysowi, prowadzącemu kataster i pobrać nowe długotrwałe świad. poch., wystawione w sposób wyżej pod 1—3 podany.

W razie zagubienia takiego świadectwa pochodzenia winien to właściciel w przeciągu 24 godzin zgłosić miejscowej władzy policyjnej, która zadecyduje odn. wydania nowego długotrwałego świad. pochodz. W razie podejrzeń o nadużycia należy ewentl. przeprowadzić dochodzenia i stosownie do wyniku zadecydować.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 5.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawiło świadectwo zdrowia dla wywozu ich koleją na stałe lub czasowo i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lewem uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydlę jest znaczone trwałym kolczykiem, nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany.

Urzędowej marki usznej wzgl. kolczyka, zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia, nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osięgnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważnionym. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydlęcia, który jest w pierwszej linji odpowiedzial-

nym za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do zaznamowania bydła, a nadto, jeżli bydlę zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz, najpóźniej do 48 godzin, celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika, uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie bydlę było oznaczone marką uszną i po dopowiedniem zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydlę pierwszą markę miało w uchu lewem.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze ponad 2 tygodnie (brak pączków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych, tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom (oglądaczom) mięsa, którzy winni je przechować w sposób wykluczający nadużycia, odprowadzając je okazyjnie każdego roku w ciągu miesiąca stycznia za rok ubiegły odnośnym starostom, a w miastach Bydgoszczy, Gnieźnie, Inowrocławiu i Poznaniu odn. prezydentom tych miast, celem odpowiedniego ich zniszczenia (n. p. przepalenia w ogniu). Pierwsze odprowadzenie odn. kolczyków należy uskutecznić w styczniu 1928 r. za lata ubiegłe.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 6.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B. (Wzór B.).

2. Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp., spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść koszta sprawienia nowych druków (katastru).

3. Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie.

4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu, ewentualnie książki, przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronnic, obliczoną na 3 lata, i stronnice zaopatrzyć bieżącemi (porządkowemi) liczbami. Ilość kartek i stronnic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego komisarza obwodowego. Po zupełnem zużyciu formularzy zawartych w zeszycie, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą:

„Zakończono".

—————————, dnia ————————— 192— r.
(nazwa miejscowości).

(Pieczęć urzędowa).

Prowadzący kataster: —————————
(nazwisko).

a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu komisarzowi obwodowemu, celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat.

Każdy posiadacz bydła rogatego obowiązany jest podać celem wpisania do katastru (według pouczenia podanego na wzorze) wszystko bydło rogate, a cielęta najpóźniej do 2-ch tygodni (brak pączków rogowych lub zgrubienia skóry, w miejscu rogów), wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ścisłej ewidencji i w tym celu uwidocznić w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydłem rogatem, przybyłem ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego (I) (§ 1).

6. Należy również uwidocznić zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku względnie przyrostu, t. j. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzeźi z konieczności itp., względnie przybytek z powodu własnego przychówku, kupna itp. i w tym ostatnim wypadku powołać dokument (świadectwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydlę, oraz adres sprzedawcy, a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydlę wydano świadectwo pochodzenia. Jeżeli bydlę wprowadzono do gminy, należy na odwrotnej stronie świadectwa pochodzenia zapisać L. i str. katastru, na której wpisano odnośne bydlę, i zatrzymać dostarczone świadectwo pochodzenia, przechowując je przez 1 rok.

7. Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego winien o każdej zmianie w stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godzin prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewentualnie dokumenta (świadectwo pochodzenia) na przyrosłę zwierzę.

8. Sołtys względnie osoba, upoważniona do prowadzenia ewidencji katastru, jest na osobne zarządzenie wojewody poznańskiego obowiązana obejrzeć każde bydlę i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru, a posiadacz winien je przyprowadzić i przedstawić tej oso-

bie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik magistratu może na prośbę posiadacza spowodować obejrzenie zwięrzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.

9. Do wykonywania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwowi lekarze weterynadyjni, komisarze obwodowi, a organa policji państwowej winny im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzystępnić wykonanie tego obowiązku. Kataster bydła rogatego każdej gminy winien być conajmniej 1 raz w pół roku skontrolowany przez organą miejcowej władzy policyjnej przy równoczesnem sprawdzeniu bydła zarejestrowanego.

Wykonanie rewizji należy uwidocznić zawsze w katastrze na karcie tytułowej.

V. Wchodzenie do cudzych obór.

§7

1. Rzeźnikom i handlarzom bydła zabrania się wchodzenia do obór cudzych.

2. Bydła rogatego handlowego lub rzeźnego, tj. bydła znajdującego się w obrocie handlowym lub nabytego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawienia ani umieszczać gdzieindziej, aniżeli w oborach handlowych, odpowiadających wymogom weterynaryjno-policyjnym (§§ 54, 55, 56 V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) względnie w oborach zakładów rzeźnianych. Odnosi się to także do bydła rogatego, oddawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwie starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na postawienie na opas (wypas) takiego bydła w innej oborze, jeśli oną odpowiada wymogom hygjeny, da się łatwo oczyścić i odkazić, oraz jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że ostrożności, wykluczające ewentualne przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe, które władza przepisze, będą ściśle zachowane. (Osobną obsługa, osobny wodopój i osobne pastwisko).

VI. Nabywanie bydła tak zwanym sposobem domokrążnym lub poza targowicą.

§ 8.

1. Zakazuje się sprzedawania i kupna bydła rogatego, chodząc od miejscowości do miejscowości i od zagrody do zagrody.

Zakaz ten nie naruszą prawa kupna bydła rogatego w zagrodzie wskutek zamówienia. Zamówiony winien jednak przed udaniem się do zagrody, do której go zamówiono celem kupna bydła, zgłosić się u organu, uprawnionego do wydawania śwadectw pochodzenia (sołtysa, naczelnika obszaru dworskiego), przedstawić mu zamówienie i dopiero, gdy od niego uzyska zgodę na piśmie na udanie się do danej zagrody — której tenże ma udzielić, jeśli niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej — może się do danej zagrody udać i bydło nabyć.

2. Sprzedający ma obowiązek przed wpuszczeniem handlarza bydłą do zagrody zażądać legitymowania się (pisemnego zezwolenia, podanego pod 1, ust. 2).

3. Każde nowonabyte bydlę winno być w zagrodzie nabywcy postawione w odosobnieniu przy osobnej obsłudze doju, osobnem karmieniu o pojeniu na przeciąg 6 tygodni; na wyjątki zezwolić może miejscowa władza policyjna.

VII. Pędzenie bydła przez większe przestrzenie

§ 9.

Bydła z miejscowości pochodzenia, ze stacji wyładowania lub z targu wolno pędzić, przy ścisłem przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych, tylko do miejscowości, odległych od stacji wyładowania względnie miejscowości wystawienia świadectwa pochodzenia względnie miejscowości targowej najdalej 30 km, przyczem bydła tego nie wolno dopuszczać do jakiejkolwiek styczności z innem bydłem, ani też nie wolno go wstawiać do obcych zagród bez osobnego zewolenia miejscowej władzy policyjnej.

Zakazuje się transportowania (wozem lub pieszo) bydła rogatego na całym obszarze Województwa Poznańskiego nocą bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej, zaznaczonego pisemnie w dotyczącem świadectwie pochodzenia. Jako noc uważa się czasokres pół godziny po zachodzie słońca aż do pół godziny przed wschodem słońca. Bydło napotkane wbrew niniejszym postanowieniom podlega rygorom podanym w § 3, ust. ostatni.

VIII. Przyjmowanie i przewóz bydła rogatego kolejami.

§ 10.

1. Zarządza się co do załadowania bydła rogatego na kolejach żelaznych na terytorjum tutejszego Województwa co następuje: Bydło rogate przed załadowaniem na kolej, zbadane być musi przez państwowego lekarza weterynaryjnego, opatrzone być winno jednostkowemi przepisanemi świadectwami pochodzenia oraz w przepisane kolczyki, podane w świadectwie pochodzenia, ponadto musi być kryty świadectwem zdrowia, wydanem przez państwowego lekarza weterynaryjnego tego powiatu, w którym położona jest stacja kolejowa (biura stacyjne).

2. W obrębie Województwa Poznańskiego nie wolno bez specjalnego zezwolenia wojewody poznańskiego skierować bydła rogatego do innej stacji odborczej, aniżel tej, do której je pierwotnie nadano i w liście przysyłkowym wymieniono. Odnosi się to także do bydła, nadanego na tutejszym obszarze, a będącego już w obrocie kolejowym poza obrębem Województwa.

Wzór A.

do l. dz. 8007/27 Zp.

Rok 192......

L. p. ......

Liczba katastru bydła rog.: ......

Znak marki usznej: ......

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydle	
Imię, nazwisko, zawód i adres posiadacza wyprowadzającego bydle	
Dokładny opis bydlęcia (płeć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona itp.	
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza itp. nr. domu	

Prowadzi się bydle do ......

w celu ......

Wydał ...... dnia 192

Świadectwo pochodzenia.

Sr. A. — Rok 192......

Świadectwo pochodzenia.

L. p. ......

Liczba katastru bydła rog: ......

Znak marki usznej ......

Województwo Poznańskie:

Powiat: ......

Komisarjat obwodowy: ......

Gmina (obszar dworski: ......

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydle	
Imię, nazwisko, zawód i adres właściciela wyprowadzającego bydle	
Dokładny opis bydlęcia (płeć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona i t. p.)	
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza xx i t. p. — nr. domu	

Prowadzi się bydle do ......

w celu ......

Poświadczam, że bydle oglądnięto, uznano za niepodejrzane o zarazę i niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej wyprowadzenia z gminy, dopusszczenia go do obrotu.

Świadectwo to ważne jest 10 dni, wliczając dzień wydania.

...... dnia ...... miesiąca ...... 192......
miejscowość — słowami — słowami

(Pieczęć urzędowa) ...... podpis wydającego świadectwo poch.

Uwagi:

1. Na świadectwie pochodzenia, które jest wolne od opłaty stemplowej, nie wolno samowolnie robić żadnych poprawek, nie wolno nic przekreślać ani wyskrobać. Kto fałszuje świadectwo pochodzenia, staje się winnym sfałszowania dokumentu publicznego.

2. Swiadectwo pochodzenia ma być zawsze tam, gdzie jest zwierzę, na które opiewa, zatem winna je mieć przy sobie osoba, prowadząca zwierzę, z wyjątkiem wypadków przewożenia koleją lub statkiem. Wtedy świadectwo ma być dołączone do listu przesyłkowego.

3. Swiadectwo pochodzenia zwłaszcza na bydle nabyte do dalszego trzymania lub chowu trzeba zawsze przechować dobrze, aby w razie potrzeby można było wykazać pochodzenie bydlęcia.

4. Za każde świadectwo pochodzenia należy uiścić do rąk wydającego 10 (dziesięć) groszy.

3. Bydła hodowlanego, transportowanego koleją żelazną, nie wolno dopuszczać do styczności bezpośredniej lub pośredniej z innem bydłem, transporotowanem na kolei. Naczynia pojowe winno bydło to mieć oddzielne, nie używane dla ninego bydła podczas transportu.

IX. Dozór weterynaryjno-policyjny na targach na bydło, zakaz handlu poza targowicą, rejetracja bydła odpędzonego z targu.

§ 11.

1. Wszelkie ulgi co do nadzoru weterynaryjnego targów i jarmarków na bydło rogate cofa się.

2. Wszystkie targi i jarmarki na bydło rogate podalegają dozorowi powiatowych lekarzy weterynaryjnych. Każde bydlę bezpośrednio przed wpuszczeniem na targowicę podlega zbadaniu tak co do stanu zdrowia jak i pochodzenia, czego wynik musi być zaznaczony na dotyczącym świadectwie pochodzenia.

3. Zwierzęcia podejrzanego, czy to co do stanu zdrowia, czy pochodzenia, nie wolno pod żadnym warunkiem wpuścić na targowicę, lecz należy je natychmiast odosobnić i postąpić z niem w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

4. Co do urządzenia targowic i obrotu na nich obowiązują postanowienia §§ 41—53 przytoczonych wyżej przepisów.

5. W miejscowości targowej i bezpośrednio sąsiadujących zabrania się sprzedaży i nabywania bydła rogatego w dniu targu (jarmarku) poza targowicą na bydło.

Zakazuje się przedsiębrania i dopuszczania szczepień z powodu zarazy płucnej bez specjalnego pisemnego pozwolenia Województwa Poznańskiego i to pod warunkami i w granicach, które przepisze. (§ 198 powołanych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem.).

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15 października 1927 roku. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia wydane w związku z zarazą płucną tut. Licz. dz. 1872/23 — I. D., z dnia 16-go marca 1923 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. Nr. 13, poz. 239, z dnia 31-go marca 1923 r.) Licz. dz.: 2500/25 — Zp. — z dnia 24-go czerwca 1925 r. (Dz. Urzęd. Woj. Pozn. Nr 28(poz. 363, z dnia 11-go lipca 1925 r.) oraz L. dz.: 407/27 —— Zp. — z dnia 30-go marca 1926 r. i Licz. dz.: 60/27 — Zp. — z dnia 20-go stycznia 1927 roku.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będą karane po myśli działu III. przepisy karne § 74 i nast. powołanej na wstępie ustawy pomorowej z dnia 26-go czerwca 1909 roku przy zastosowaniu § 191 przep. wykon. do ustawy pomorowej z 1-go maja 1912 r. (R. i St. Urz.), tj. zastosowania odmowy odszkodowania na wypadek zarządzonego uboju policyjnego lub padnięcia bydła z powodu zarazy płucnej po myśli § 72 V. G.

Poznań, dnia 5-go września 1927 r.

Licz. dz.: 800/27 — Zp.

Wojewoda:
w z. Nikodemowicz.

(Tabelka wzór A. patrz na stronie 8-mej).

Województwo Poznańskie. **Wzór B.** Do L. dz. 800/27 — Zp

Kataster bydła rogatego

zawiera stronic .... oraz jeden imienny spis posiadaczy bydła rogatego i arkusz ewidencyjny bydła wprowadzonego z poza obrębu Województwa Poznańskiego.

Gmina (obszar dworski) ....

Komisarjat obwodowy w .... powiat ....

Sporządzono dnia .... 192 ..

Prowadzący kataster bydła ....

Stwierdziłem dnia .... 192 ..

Komisarz Obwodowy ....

(Pieczątka)

Wskazówki:

1. Zeszyt (książkę) katastru należy spaginować.

2. Dla każdego posiadacza bydła wyznaczyć odpowiednio do ilości bydła ilość stronnic i na pierwszej wpisać nazwisko, imię i zawód. Liczba stronnicy z nazwiskiem musi być podana w spisie imiennym posiadaczy bydła przy nazwisku. W razie przeniesienia na inne miejsce w katastrze trzeba podać przy końcu starej stronnicy liczbę nowej stronnicy, na którą przeniesiono i zanotować ją także w spisie imiennym.

3. Wpisywać należy między linjami a wiek podać liczbą arabską.

4. W rubryce 5. trzeba wpisać jak najdokładniej wszystkie słowa, liczby i znaki wyciśnięte na marce usznej. W razie nakładania mark równocześnie z wpisaniem jej znaków do katastru jest praktyczniej najprzód odczytać wpisać znaki marki a następnie bezpośrednio potem markę założyć.

5. Opis podany w rubryce (6-tej) maść i znamiona należy wypełnić dokładnie; określenie np. w rodzaju „biała, czerwona“ jest niewystarczające.

6. Rubryki 7 i 8 (świadectwo pochodzenia) należy wypełnić tylko wtenczas, jeżeli wpisuje

się do katastru nowowstawioną sztukę, pochodzącą z innej miejscowości. Wpisując nowowstawone bydlę pochodzące z tej samej miejscowości, nie wypełnia się rubryk 7 i 8. O ile się wypełnia rubrykę 7 i 8 (świadectwa pochodzenia), musi się wtedy uwzlgędnić zawsze rubryki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 9 i 10. — Wszelki ubytek trzeba wpisać pod osobną liczbą porządkową pozycją, wypełniając dokładnie odnośne rubryki.

7. W rubrykach 9 i 10 (przyrost) należy podać w razie przyrostu z przychowku, datę urodzenia, urodziło się u posiadacza, w razie zaś nabycia datę wstawienia na obejście oraz imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, od której zwierzę nabyto (otrzymano).

8. W rubryce 11 i 12 (ubytek) trzeba podać datę i przyczynę ubytku a więc np. „padło" lub „zabito", sprzedano, darowano a tylko w ostatnich wypadkach wpisać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której sprzedano, dano itp. ubyłą sztukę.

9. Zaznaczając ubytek bydła w rubrykach 11 i 12-tej (ubytek) trzeba przekreślić starannie jedną kreską zapisek co do tej sztuki w rubrykach 1—8 tak, aby przekreślone zapiski pozostały jeszcze czytelne (patrz na przykłady na stronie odwrotnej).

10. W rubryce 13 należy wpisać datę wydania świadectwa pochodzenia oraz liczbę porządkową wydanego świadectwa.

11. Ubytek sztuk bydła, na które wydano świadectwo pochodzenia celem sprzedania ich na targu, jarmarku zanotować należy w rubrykach 11 i 12 dopiero wtedy, gdy posiadacz wymieniony w katastrze ubytek ten zgłosi.

12. Zeszyt (ksiąkę) katastru należy utrzymywać czysto i na żądanie organów kontrolnych przedstawić tymże. Wszelkie wpisy i przekreślenia należy czynić atramentem. Wyskrobań zapisków zabrania się. Zmiany dopuszczalne są tylko o tyle, o ile przekreślone zapiski zostaną czytelne

PRZYKŁADY:

Imię, nazwisko, nr. domu i zawód właściciela ....

Liczba bież. (pozycja)	Dzień, miesiąc i rok wpisania do katastru	Wiek (lat)	Płeć (buhaj), wół, krowa, jałówka i t. p.	Znaki marki usznej	Maść i znamiona	Świadectwo pochodzenia	
						Data	Miejscowość
1	2	3	4	5	6	7	8
1	1. X. 1923	4	krowa	pow. Międzychód I Nr. 32	czerwona białe podbrzusze białe nogi	—	—
2	„	3	wół	Jak wyżej Nr. 33	czarno srokaty, przednie nogi białe, blizna na lewej łopatce		
3	16. X. 1923	$1^1/_2$	jałówka	pow. Szamotuły II Nr. 134	ciemno popielata z białą głową	15. X. 1923	Jastrowo l. p. 401
4	20. X. 1923	4	buhaj	pow. Nowy Tomyśl III Nr. 13	czarny z białą głową i krótszym rogiem lewym	17. X. 1923	Lwówek l. p. 115
5	4. I. 1924	3 miesiące	cieliczka	pow. Międzychód II Nr. 1021	czerwono białe nogi przednie białe	—	—
6	10. I. 1924	2	buhajek	J. w. Nr. 973	czarny z białą głową	—	—

Przyrost		Ubytek		Data wydania i liczba porządkowa (Lp) świadectwa pochodzenia	Uwagi
Data	Od kogo i skąd nabyto lub własny przychowek	Data	Do kogo i dokąd lub z powodu uboju, padnięcia		
9	10	11	12	13	14
		20. X. 1923	Sprzedano Janowi Cabanowi w Sierakowie	20. X. 1923 Lp 175.	
16. X. 23.	Od Piotra Szylskiego z Jastrowa				Kupiono na targu w Szamotułach 15. X. 23.
17. X. 23.	Od Władysława Słowika	14.XII. 1923	Poddano rzezi		
4. X. 23.	Urodziło się u posiadacza			2. II. 1924	
10. I. 24.	Kupiony w miejscu od Jaśka Dziuby - Lp. kat. 4.				

Wzór C. do L. dz. 800/27 Zp.

Arkusz ewidencyjny bydła rogatego wprowadzonego z poza obrębu Województwa Poznańskiego.

L. bież.	Nazwisko, zawód i numer domu wprowadzającego	Data zgłoszenia i wpisania	Płeć, buhaj, wół, krowa, jałówka i t. p.	Wiek lat	Maść i znamiona	Świadectwo lekarza weterynaryjnego			Data wykreślenia	Uwagi
						jego imię i nazwisko	Data	Miejscowość		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Powyższe rozporządzenie wojewody poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego z dnia 5. 9. 1927 L. dz. 800/27 Zp. ogłaszam z zaznaczeniem, że z dniem 15 października 1927 zostają unieważnione tut. ogłoszenia Pl. VI. 4632/25 z dn. 11. 9. 25 (Oręd. Nr. 27, poz. 327 z dn. 11. 12 25) i Pl. VI. 1152/27 z dn. 11. 2. 27 (Oręd. Nr. 4, poz. 49 z dn. 1. 3. 27).

Obowiązku prowadzenia książek kontrolnych przez handlarzy i rzeźników z tytułu zarazy płucnej bydła rogatego powyższe rozporządzenie nie przewiduje, nie wynika z tego jednak zniesienie bowiązku posiadania przez **handlarzy** książek kontrolnych dla bydła rog., wymaganych zgodnie z postanowieniami §§ 20—23 przepisów wykonawczych z dn. 7. 12. 1911 (D. U. Rz. Niem. str. 4) do ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dn. 26. 6. 1909 (D. U. Rz. Niem. str. 519). Handlarze więc (nie rzeźnicy) winni i nadal prowadzić książki kontrolne tak jak dotychczas.

Zwracam uwagę na przepis § 5 powyższ. rozporządzenia, zaprowadzający **marki uszne** dla bydła, przeznaczonego na transport koleją jak i doprowadzonego na targ, oraz obowiązek oddawania w rzeźni znaczków usznych, zużytych wskutek uboju odnośnej sztuki bydła (lub padnięcia).

Zarazem nadmieniam, iż z dniem 15 października br. począwszy świadectwa pochodzenia wydawać się będzie w tut. urzędzie tylko za przedłożeniem zaświadczenia odnośnego Komisarjatu, że dana sztuka bydła jak też i pozostałe bydło w zagrodzie nie okazują żadnych znamion niezdrowia. Za obejrzenie bydła i wypisanie zaświadczenia komisarjaty pobierać będą opłatę w wysokości 50 gr.

Pl. VI. 6048/27.

Bydgoszcz, dnia 22. 9. 1927 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewski,

radca miejski.

243.

OBWIESZCZENIE.

Po myśli ustawy o nadzorze nad ogierami i rejestrowaniu klaczy zarodowych z dnia 23. 1. 25 (Dz. U. Nr. 17, poz. 113) oraz § 3 Rozp. Min. Roln. i Dóbr Państw. z 10. 7. 25 (Dz. U. Nr. 73, poz. 511) Pan Wojewoda zarządził, że termin przeglądu ogierów przez Wojewódzką Komisję Kwalifikacyjną odbędzie się na powiat Bydgoszcz miasto na Targowicy Rzeźni Miejskiej **dnia 25 października br. o godz. 8,30 przed poł.**

Na przegląd ten winny być doprowadzone ogiery, które z wiosną ukończą 3 lata, wszystkie ogiery, pominięte w spisach ubiegłego roku, wszystkie ogiery w ubiegłym roku spisane, lecz przez ich właścicieli nie doprowadzone do przeglądu, i wszystkie ogiery, które w ub. roku zostały zaliczone do kat. II. i III.

Nie potrzebują być doprowadzone ogiery, których w ubiegłym roku Wojew. Komisja nie uznała za zdolnych do rozpłodu, oraz ogiery, zakwalifikowane do kat. I.

Niedoprowadzenie ogierów do powyżej wyznaczonego przeglądu pociągnie za sobą karę do 200 zł po myśli § 7 wyżej podanej ustawy.

Bydgoszcz, dnia 30. 9. 1927 r.

Pl. VI. 628/27.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewsk,

radca miejski.

244.

OBWIESZCZENIE.

Wobec tego, że Rada Miejska na wniosek Magistratu uchwaliła nie wprowadzać w życie w m. Bydgoszczy postanowień ustawy o państw. nadzorze nad buhajami z dnia 28. 10. 25 (Dz. U. R. P. Nr. 121 z dnia 7. 12. 25, poz. 868), które to postanowienia miały zastąpić obowiązujące wojew. rozporządzenia polic. z dn. 24. 3. 25 Nr. 11 662/25 I. w przedmiocie licencjonowania stadników (Dz. Urz. Woj. Nr. 14 z dn. 4. 4. 25, poz. 187), **odwołuje się** tut. ogłoszenie Pl. VI. 7045/26 z dnia 18. 11. 26 (Zob. Oręd. Urz." Nr. 14 z dn. 6. 12 26 r., poz. 144), zaznaczając, że wspomniane woj. rozp. policyjne z dnia 24. 3. 25 r. (zob. tut. „Oręd. Urz." Nr. 11 z dn. 25. 4. 25 r., poz. 124) obowiązywać będzie nadal w m. Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 4. 10. 1927 r.

Pl. VI. 6476/27.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewsk,

radca miejski.

245.

OGŁOSZENIE

w sprawie podwyższenia cen za wodę i kanałowe.

Korporacje miejskie uchwałami z dnia 16-go maja i 15-go czerwca 1927 r. podwyższyły opłatę za wodę z 20 gr. na 22 gr. za 1 m. kubiczny i opłatę za skanalizowanie 1 m. wody z 30 gr. na 33 gr. Uchwały powyższe zatwierdził Pan Wojewoda Poznański pismem z dnia 20 września 1927 r. L. 8123/27 — III. Podwyżka obowiązuje począwszy od III. kwartału 1927 r.

Bydgoszcz, dnia 4 października 1927 r.

Magistrat — Dyrekcja Kanalizacji i Wodociągów.

(—) z p. Ed. Tubielewicz,

decernent.

246.

OBWIESZCZENIE.

W Miejskim Urzędzie Policyjnym zgłoszono psa przybłąkanego (ciemny wilk).

Prawo własności należy zgłosić w niżej wymienionym urzędzie przy ul. Grodzkiej nr. 32, pokój 7.

Bydgoszcz, dnia 5 października 1927 r.

Pl. I. 11997/27.

Miejski Urząd Policyjny.

247.

Świerzb

stwierdzono u konia, należącego p. Pawłowi Klatt, ul. Bocianowo 33.

Zarządzam środki ochronne.

Bydgoszcz, dnia 4 października 1927 r.

Pl. VI. 6274/27.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewsk,

radca miejski.